Prima instanță: Judecătoria Chişinău (sediul Central), judecător: Radu Țurcanu
Dosarul nr. 2a-820/25 (2-24134493-02-2a-26022025)

D E C I Z I E

28 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Ruxanda Pulbere
Judecătorii Roman Pascari și Constantin Roșca

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de apel declarată de către avocatul Costin Sergiu în interesele ÎM CIA „Transelit" SA, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 30 decembrie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Euroaccent" împotriva ÎM CIA „Transelit" SA, intervenient accesoriu Bostan Ion cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

1. La 21 noiembrie 2024, SRL „Euroaccent" a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎM CIA „Transelit" SA, intervenient accesoriu Ion Bostan, solicitând încasarea diferenței despăgubirii de asigurare, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 14 februarie 2023, în raionul Hîncești, s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilului BYD F3, cu numărul de înmatriculare ILAZ 605, condus de Ion Bostan, și a autocamionului DAF AD85CF, cu numărul de înmatriculare ILCG 011, condus de Vitalii Suslenco. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05835714 din 14 februarie 2023, Ion Bostan a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului. La acel moment, răspunderea civilă a acestuia era asigurată de ÎM CIA „Transelit" SA, în baza contractului de asigurare RCA seria RCAI nr. 007997843 din 15 august 2022.

3. Reclamanta a menționat că la 23 februarie 2023, a solicitat pârâtei achitarea despăgubirii de asigurare, fiind deschis dosarul de daună nr. D0225/02/2023RCAI. La 01 martie 2023 asigurătorul a întocmit procesul-verbal

de constatare a pagubelor, în care au fost consemnate deteriorările și soluțiile tehnice de remediere a autocamionului. Inițial, asigurătorul a evaluat prejudiciul la 12 509,08 lei.

4. La 27 aprilie 2023, prin cererea înregistrată cu nr. 422CH/23, reclamanta a formulat obiecții față de cuantumul stabilit și a solicitat reevaluarea prejudiciului. Prin notificarea nr. 926 CH/23 din 05 mai 2023, pârâta a comunicat că despăgubirea a fost recalculată la 16 964,58 lei, sumă transferată reclamantei la 22 mai 2023.

5. SRL „Euroaccent" a susținut că prejudiciul material efectiv suportat a constituit 26 345 lei. Potrivit facturilor fiscale prezentate, reclamanta ar fi achiziționat piese și părți componente în valoare totală de 11 935 lei și ar fi suportat cheltuieli pentru serviciile de reparație în sumă de 14 410 lei. Reclamanta a precizat că pentru reducerea costului reparației, a utilizat inclusiv piese și componente foste în folosință, în timp ce numai valoarea pieselor noi indicate în contul de plată al SRL „Olsopril" nr. 23-11 din 17 februarie 2023 constituia 16 267 lei, fără costul manoperei.

6. Reclamanta a contestat Actul de evaluare a cheltuielilor de reparație a autovehiculului nr. 4/842 din 03 mai 2023, întocmit de ÎI „Elena-M-Muduc", pe care pârâta și-a întemeiat calculul despăgubirii. Aceasta a susținut că nu a fost înștiințată și nu a participat la efectuarea evaluării, nu a primit actele pe care aceasta s-a bazat, iar, tarifele pentru manoperă au fost stabilite la un nivel necorespunzător costurilor suportate efectiv. Totodată, reclamanta a afirmat că actul respectiv nu întrunea condițiile unui raport de expertiză extrajudiciară.

7. La 29 mai 2023, reclamanta a înaintat o cerere prealabilă, prin care a solicitat revizuirea calculului și achitarea diferenței dintre prejudiciul pretins, de 26 345 lei, și despăgubirea achitată de 16 964,58 lei. Prin notificarea nr. 1133 CH/23 din 13 iunie 2023, pârâta a refuzat revizuirea despăgubirii, invocând efectuarea unor lucrări suplimentare, care nu ar fi fost consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor. Reclamanta a susținut că pârâta nu a individualizat lucrările respective și nu a prezentat documentele, pe baza cărora, a stabilit despăgubirea.

8. Cu privire la penalitate, reclamanta a invocat art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări și a calculat o penalitate de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere aplicată diferenței de despăgubire de 9 380,42 lei. Penalitatea a fost calculată pentru perioada 22 mai 2023–18 noiembrie 2024, respectiv pentru 546 de zile, în cuantum total de 5 121,70 lei.

9. În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea pe art. 23 alin. (2), (11) și (12) și art. 28 alin. (2) din Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, art. 6 alin. (6) din Legea

nr. 407/2006 cu privire la asigurări, precum și pe art. 94 și art. 166–168 din Codul de procedură civilă.

10. În final, SRL „Euroaccent” a solicitat încasarea de la ÎM CIA „Transelit” SA a diferenței despăgubirii de asigurare în sumă de 9 380,42 lei, a penalității de întârziere în sumă de 5 121,70 lei, a taxei de stat în sumă de 630,04 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei.

Soluția instanței de fond:

11. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Euroaccent” împotriva ÎM CIA „Transelit” SA a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantei a despăgubirii de asigurare în sumă de 9 380,42 lei, a penalității de întârziere în sumă de 5 121,70 lei, a taxei de stat în sumă de 630,04 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, în total 15 332,16 lei.

Argumentele apelantei:

12. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, avocatul Sergiu Costin în interesele ÎM CIA „Transelit” SA a depus la 29 ianuarie 2025 cerere de apel nemotivată, iar, după recepționarea hotărârii integrale, la 08 mai 2025 a depus cererea de apel motivată, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 decembrie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea SRL „Euroaccent” să fie respinsă integral, cu încasarea cheltuielilor suportate în instanța de apel, inclusiv pentru asistența juridică.

13. În motivarea apelului, ÎM CIA „Transelit” SA, reprezentată de avocatul Sergiu Costin a invocat că litigiul vizează lucrări de reparație efectuate de SRL „Euroaccent”, fără acordul asigurătorului, care nu se regăsesc în procesul-verbal inițial de constatare a pagubelor. Apelanta a susținut că deși art. 21 alin. (8) din Legea nr. 414/2006 prevedea întocmirea unui proces-verbal suplimentar atunci când, în timpul demontării sau reparației, erau descoperite alte pagube, intimata nu a solicitat efectuarea unei asemenea constatări.

14. Apelanta a contestat concluzia primei instanțe, potrivit căreia SRL „Euroaccent” ar fi suportat cheltuieli minime și justificate pentru reparație. Aceasta a menționat că factura fiscală nr. EAF000954684 din 13 martie 2023, în sumă de 14410 lei descria lucrările efectuate, însă, era anterioară facturilor privind procurarea unor piese de schimb, datate cu 17 martie 2023 și 05 aprilie 2024. Din această succesiune, apelanta a dedus că serviciile de reparație nu puteau fi executate înaintea procurării pieselor și a reproșat primei instanțe că nu a analizat acest aspect și nici faptul că nu ar fi fost respectate soluțiile tehnologice convenite de asigurător și persoana păgubită.

15. ÎM CIA „Transelit” SA a mai susținut că facturile fiscale prezentate de reclamantă confirmau existența unor raporturi comerciale, dar nu și achitarea efectivă a sumelor indicate. Potrivit apelantei, în lipsa ordinelor de plată sau a altor înscrisuri bancare, reclamanta nu a demonstrat că a suportat în mod real prejudiciul pretins, iar, prima instanță a admis neîntemeiat cererea numai în baza facturilor fiscale.

16. Referitor la penalitatea de întârziere, apelanta a invocat art. 1854 alin. (1), art. 882 alin. (2) și art. 886 alin. (1) lit. c) din Codul civil, precum și pct. 69 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 24 decembrie 2010. Aceasta a susținut că atunci când cuantumul despăgubirii este contestat, iar, instanța dispune încasarea unei sume mai mari decât cea stabilită de asigurător, diferența nu reprezintă o obligație executată cu întârziere și, prin urmare, pentru aceasta nu poate fi încasată penalitate.

Argumentele intimatei:

17. Prin referința depusă la 27 octombrie 2025, SRL „Euroaccent” a solicitat respingerea apelului declarat de ÎM CIA „Transelit” SA și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 decembrie 2024, susținând că prima instanță a stabilit corect întinderea prejudiciului și a aplicat corespunzător normele de drept material și procedural.

18. Intimata a invocat că prejudiciul efectiv suportat pentru repararea autovehiculului a constituit 26 345 lei, dintre care 14 410 lei reprezentau costul serviciilor de reparație, iar, 11 935 lei costul pieselor și al părților componente. Aceasta a menționat că ÎM CIA „Transelit” SA a achitat doar 16 964,58 lei, motiv pentru care diferența despăgubirii de asigurare constituia 9 380,42 lei. În răspuns la argumentul apelantei privind lipsa dovezii plății, intimata a susținut că facturile fiscale confirmau livrarea bunurilor și prestarea serviciilor, iar, suplimentar, a anexat ordinele de plată și actele de verificare aferente facturilor, pe care și-a întemeiat acțiunea.

19. Cu privire la succesiunea datelor din facturile fiscale, SRL „Euroaccent” a susținut că data emiterii facturii nu coincide întotdeauna cu momentul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor, astfel încât emiterea facturii pentru serviciile de reparație anterior unor facturi pentru piese nu afecta valabilitatea și autenticitatea înscrisurilor prezentate.

20. Intimata a contestat pertinența actului de evaluare a cheltuielilor de reparație nr. 4/842 din 03 mai 2023, invocat de asigurător, susținând că nu a fost înștiințată și nu a participat la evaluare, nu a primit rapoartele utilizate, iar tarifele pentru manoperă, stabilite la 6 064 lei, erau inferioare costului efectiv al reparației, de 14 410 lei. Totodată, aceasta a invocat că actul respectiv nu întrunea condițiile

unui raport de expertiză extrajudiciară și nu putea constitui un temei suficient pentru stabilirea despăgubirii.

21. Referitor la pretinsele lucrări suplimentare, intimata a susținut că prin coroborarea facturilor fiscale cu procesul-verbal de constatare a pagubelor, rezultă că nu au fost procurate alte piese și nu au fost efectuate alte lucrări decât cele necesare înlăturării deteriorărilor constatate. Cu privire la penalitate, SRL „Euroaccent" a invocat că asigurătorul datora 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, calculată asupra diferenței de 9 380,42 lei, începând cu 22 mai 2023, data achitării despăgubirii inițiale.

Aprecierea instanței de apel:

22. Examinând cauza în limitele argumentelor invocate în apel, în raport cu pretențiile formulate și cu materialele dosarului, Colegiul constată că apelul declarat de ÎM CIA „Transelit" SA, prin avocatul Sergiu Costin este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează:

23. Potrivit art. 385 lit. c) din Codul de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: c) să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre.*

24. În continuare, potrivit art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.*

25. Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1)-(3) și (5) din Codul de procedură civilă, *instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

26. Așadar, din conținutul normelor legale citate rezultă că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței

inferioare (*Hiro Balani vs Spania, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis contra Greciei nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43*).

27. În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

28. Raportând prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, Colegiul reține că în prezenta cauză, părțile nu contestă producerea accidentului rutier din 14 februarie 2023, culpa lui Ion Bostan, existența contractului de asigurare RCA și achitarea de către ÎM CIA „Transelit" SA a despăgubirii de 16 964,58 lei. Divergența privește dacă SRL „Euroaccent" a demonstrat că prejudiciul real cauzat prin accident a constituit 26 345 lei și, implicit, existența unei diferențe neachitate de 9 380,42 lei, precum și temeiul încasării penalității de 5 121,70 lei.

29. Prin urmare, controlul instanței de apel va viza valoarea probatorie a înscrisurilor prezentate de reclamantă, legătura cheltuielilor pretinse cu pagubele constatate și respectarea procedurii legale de constatare și evaluare a acestora.

30. Colegiul notează că răspunderea civilă a vinovatului de producerea accidentului rutier (caz asigurat) a fost asigurată de ÎM CIA „Transelit" SA, în baza contractului de asigurare RCA seria RCAI nr. 007997843 din 15 august 2022. Prin urmare, existența și întinderea obligației asigurătorului urmează a fi apreciate potrivit normelor de drept material în vigoare la această dată.

31. Cauzei îi sunt aplicabile prevederile Legii nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în redacția în vigoare la 15 august 2022. Aceste prevederi reglementează obligațiile persoanei păgubite și ale asigurătorului, procedura de constatare a pagubelor, actele care formează dosarul de daună, modul de stabilire a cuantumului despăgubirii și condițiile achitării acesteia.

32. Din materialele cauzei rezultă că la 14 februarie 2023, în raionul Hîncești, s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilului BYD F3, cu numărul de înmatriculare ILAZ 605, condus de Ion Bostan, și a autocamionului DAF AD85CF, cu numărul de înmatriculare ILCG 011, condus de Vitalii Suslenco. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI05835714 din 14 februarie 2023, Ion Bostan a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier, (f.d. 16).

33. La data accidentului, răspunderea civilă a lui Ion Bostan era asigurată de ÎM CIA „Transelit" SA în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, confirmat prin polița RCA seria RCAJ nr. 007997843 din 15 august 2022.

34. La 23 februarie 2023, SRL „Euroaccent", în calitate de proprietară a autocamionului avariat, a depus la ÎM CIA „Transelit" SA cererea de constatare a

pagubei, stabilire și achitare a despăgubirii de asigurare. În baza acestei cereri, asigurătorul a deschis dosarul de daună nr. D0225/02/2023RCAI, (f.d. 15).

35. La 01 martie 2023, cu participarea reprezentanților asigurătorului, a persoanei păgubite și a persoanei răspunzătoare de accident, a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor. În cuprinsul acestuia au fost consemnate deteriorările autocamionului DAF AD85CF, cu numărul de înmatriculare ILCG 011, precum și soluțiile tehnice propuse pentru înlăturarea lor, inclusiv repararea, înlocuirea și vopsirea unor piese și componente. Procesul-verbal a fost semnat de participanții la constatare, (f.d. 17-17 verso).

36. Materialele cauzei conțin factura fiscală seria EAF nr. 000810151 din 03 martie 2023, potrivit căreia au fost livrate piese și componente în valoare de 5 900 lei, (f.d. 10), precum și factura fiscală seria EAF nr. 000954684 din 13 martie 2023, în care sunt indicate servicii de reparație a autocamionului cu numărul de înmatriculare ILCG 011 în valoare de 14 410 lei, (f.d. 9).

37. De asemenea, reclamanta a prezentat factura fiscală seria IY nr. 4484256 din 17 martie 2023, în care, la poziția nr. 9, este indicată o scară de cabină în valoare de 785 lei, (f.d. 11), și factura fiscală seria EAG nr. 000418447 din 05 aprilie 2023, privind procurarea unei anvelope în valoare de 5250 lei, (f.d. 12). Valoarea cumulată a pieselor, componentelor și serviciilor indicate în aceste facturi constituie 26 345 lei.

38. La materialele cauzei a fost anexat și contul de plată nr. 23-11 din 17 februarie 2023, eliberat de SRL „Olsopril”, în care valoarea pieselor și componentelor indicate pentru repararea autocamionului a fost estimată la 16267 lei, fără includerea costului lucrărilor de reparație, (f.d. 13).

39. La 27 aprilie 2023, SRL „Euroaccent” a depus la asigurător o cerere prin care a solicitat recalcularea despăgubirii de asigurare în conformitate cu facturile fiscale prezentate. Cererea a fost înregistrată de ÎM CIA „Transelit” SA cu nr. 422CH/23, (f.d. 20).

40. La solicitarea asigurătorului, evaluatorul Pavel Muduc din cadrul ÎI „Elena-M-Muduc” a întocmit actul de evaluare a cheltuielilor de reparație nr. 4/842. Potrivit acestui act, costul total al reparației autocamionului a fost stabilit la 16 964,58 lei, dintre care 6 064,30 lei reprezentau costul manoperei, 9 260,82 lei - costul pieselor și al componentelor, iar, 1639,47 lei - costul materialelor, (f.d. 18-19 verso).

41. La stabilirea cuantumului despăgubirii, evaluatorul a indicat că a utilizat prețurile practicate de unitățile de specialitate SRL „Autotextal”, SRL „Motip Color”, SRL „DTM-Auto” și SRL „Construcția”, precum și informații privind prețurile pieselor și materialelor.

42. Prin notificarea nr. 926 CH/23 din 05 mai 2023, ÎM CIA „Transelit” SA a comunicat SRL „Euroaccent” că despăgubirea fusese calculată inițial la 12 509,08

lei, iar, în urma cererii de recalculare aceasta a fost stabilită la 16964,58 lei. Totodată, asigurătorul a solicitat prezentarea datelor bancare necesare efectuării plății, (f.d. 22).

43. Potrivit ordinului de plată nr. 3353 din 22 mai 2023, ÎM CIA „Transelit" SA a transferat în contul SRL „Euroaccent" suma de 16 964,58 lei, cu titlu de despăgubire de asigurare în dosarul de daună nr. D0225/02/2023RCAI, (f.d. 14).

44. La 29 mai 2023, SRL „Euroaccent" a înaintat asigurătorului o cerere prealabilă, prin care a solicitat revizuirea calculului despăgubirii și achitarea diferenței de 9 380,42 lei dintre valoarea pretinsă a prejudiciului, de 26 345 lei, și despăgubirea achitată, de 16 964,58 lei, (f.d. 21).

45. Prin notificarea nr. 1133 CH/23 din 13 iunie 2023, ÎM CIA „Transelit" SA a respins solicitarea de recalculare. Asigurătorul a comunicat că la repararea autocamionului, au fost efectuate lucrări suplimentare care nu fuseseră stabilite în procesul-verbal de constatare a pagubelor și care nu fuseseră coordonate în prealabil cu asigurătorul. Totodată, acesta a menționat că nu a fost solicitată întocmirea unui proces-verbal suplimentar de constatare și a menținut despăgubirea la suma de 16964,58 lei, (f.d. 23).

46. Chestiunea decisivă în prezenta cauză constă în a stabili dacă SRL „Euroaccent" a demonstrat că valoarea pagubei reale produse prin accidentul rutier din 14 februarie 2023 a constituit 26 345 lei și că despăgubirea de 16 964,58 lei, achitată de ÎM CIA „Transelit" SA nu a acoperit integral prejudiciul suportat.

47. În acest scop, urmează a fi verificat dacă piesele, componentele și lucrările indicate în facturile prezentate de reclamantă corespund deteriorărilor consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor, dacă acestea au fost necesare pentru înlăturarea consecințelor accidentului și dacă valoarea lor este confirmată prin probe suficiente și concordante.

48. De asemenea, urmează a fi verificată admisibilitatea ordinelor de plată și a actelor de verificare prezentate pentru prima dată în instanța de apel, precum și, în subsidiar, dacă aceste înscrisuri, coroborate cu facturile fiscale, permit individualizarea pieselor efectiv utilizate și a lucrărilor efectuate, stabilirea legăturii acestora cu deteriorările produse prin accident și determinarea caracterului necesar și rezonabil al cheltuielilor pretinse.

49. Cât privește pretenția privind încasarea penalității, Colegiul reține că soluționarea acesteia depinde de existența unei diferențe certe și exigibile a despăgubirii de asigurare. Prin urmare, această pretenție urmează a fi analizată numai după stabilirea temeiniciei obligației principale.

50. Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

51. Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

52. În conformitate cu art. 21 alin. (3) lit. f) și g) din Legea nr. 414/2006, *în dosarul de daune se includ în mod obligatoriu: f) actul de evaluare sau devizul cheltuielilor de reparaţie şi/sau de înlocuire a părţilor sau pieselor avariate, cu indicarea preţurilor, întocmit de un expert independent sau de o unitate de specialitate acceptat/acceptată de părţi; g) documentele care confirmă efectuarea reparaţiilor, înlocuirea pieselor avariate şi costul acestora, întocmite de către unitatea de specialitate acceptată de părţi, după caz.*

53. Prin urmare, despăgubirea nu acoperă orice cheltuială suportată cu ocazia reparării autovehiculului, ci numai cheltuielile necesare înlăturării deteriorărilor produse prin accident. În cazul unei daune parțiale, art. 23 alin. (2) din Legea nr. 414/2006 stabilește că *valoarea pagubei real suportate este egală cu costul reparaţiei părţilor componente sau a pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, pentru lucrările de demontare şi montare aferente reparaţiilor şi înlocuirilor necesare.*

54. Potrivit art. 23 alin. (4) din aceeași lege, *costul reparaţiei autovehiculului se stabileşte pe baza documentelor eliberate de unitatea de specialitate acceptată de părţi*. Iar, alin. (11) stabilește că *indiferent de vechimea de exploatare a autovehiculului şi parcursul acestuia, în cazul în care despăgubirea de asigurare se solicită în numerar sau prin virament în contul bancar al persoanei păgubite, cuantumul despăgubirii de asigurare se stabileşte luând în calcul preţurile medii practicate de minimum trei unităţi de specialitate acceptate de părţi pentru manopera şi pentru materialele aferente reparaţiei sau înlocuirii părţilor componente şi pieselor avariate, precum şi pentru părţi componente şi piese noi fabricate în bază de licenţă sau originale foste în folosinţă care corespund cerinţelor tehnice şi de securitate rutieră. În cazul când părţile componente şi piesele noi fabricate în bază de licenţă sau cele originale foste în folosinţă nu sunt disponibile pe piaţa autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina ţinând cont de prevederile alin. (8).*

55. Totodată, alin. (12) al art. 23 din Legea nr. 414/2006 stabilește că *actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare.*

56. Din aceste dispoziții rezultă că reclamantei îi revenea sarcina să demonstreze atât suportarea cheltuielilor invocate, cât și faptul că acestea priveau repararea deteriorărilor produse prin accident, erau necesare și rezonabile și justificau diferența despăgubirii solicitate.

57. Facturile fiscale confirmă livrarea bunurilor și prestarea serviciilor consemnate în acestea, însă nu constituie, prin ele însele, dovada achitării sumelor facturate și nici nu demonstrează că toate bunurile și serviciile respective au fost utilizate la repararea autovehiculului avariat și trebuiau incluse în despăgubirea de asigurare.

58. Odată cu referința la apel depusă la 27 octombrie 2025, SRL „Euroaccent" a prezentat ordinele de plată și actele de verificare aferente facturilor fiscale pe care și-a întemeiat pretențiile. Aceste înscrisuri nu au fost prezentate în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

59. Intimata nu a invocat și nu a justificat existența vreunei împrejurări care ar fi împiedicat-o să prezinte înscrisurile respective în prima instanță. Dimpotrivă, ordinele de plată au fost emise în lunile martie și aprilie 2023, anterior depunerii cererii de chemare în judecată din 21 noiembrie 2024, astfel, încât existau și se aflau la dispoziția intimatei pe parcursul examinării cauzei în fond.

60. Materialele cauzei nu confirmă nici că reclamanta ar fi solicitat primei instanțe reclamarea acestor înscrisuri, că instanța ar fi omis nejustificat să le solicite ori că probele ar fi fost restituite fără temei.

61. Întrucât acestea priveau faptul contestat al suportării cheltuielilor, administrarea lor impunea comunicarea către apelantă și acordarea posibilității efective de a prezenta contraprobe. Prin urmare, nu poate fi reținut nici că administrarea probelor respective nu ar fi influențat desfășurarea examinării cauzei, partea adversă având, potrivit art. 119^1 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dreptul la proba contrară.

62. În aceste condiții, ordinele de plată și actele de verificare prezentate pentru prima dată în instanța de apel nu întrunesc condițiile legale pentru administrarea unor probe noi și nu pot fi reținute la soluționarea cauzei.

63. Colegiul nu poate reține nici argumentul intimatei potrivit căruia facturile fiscale ar constitui, prin ele însele, dovada achitării cheltuielilor. În referința la apel, însăși intimata a precizat că factura fiscală reprezintă documentul primar care atestă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor. Această funcție probatorie nu se confundă cu dovada efectuării plății, fapt confirmat și de prezentarea separată a ordinelor de plată în scopul demonstrării achitării sumelor facturate.

64. Chiar presupunând că ordinele de plată și actele de verificare prezentate în instanța de apel ar putea fi administrate, acestea ar confirma numai efectuarea transferurilor aferente facturilor fiscale și, implicit, realitatea achitării sumelor indicate. Înscrisurile respective nu demonstrează însă, prin ele însele, că toate cheltuielile achitate erau necesare și rezonabile pentru înlăturarea pagubelor produse prin accident și că trebuiau incluse integral în despăgubirea de asigurare.

65. În continuare, Colegiul menționează că procesul-verbal de constatare a pagubelor din 01 martie 2023 constituie actul inițial prin care au fost identificate

deteriorările autocamionului și soluțiile tehnice necesare pentru remedierea acestora. Actul a fost întocmit cu participarea persoanelor implicate în procedura de constatare și a fost semnat fără consemnarea unor obiecții referitoare la deteriorările constatate sau la soluțiile tehnice stabilite.

66. Ulterior, la solicitarea ÎM CIA „Transelit" SA, evaluatorul Pavel Muduc din cadrul ÎI „Elena-M-Muduc" a întocmit actul de evaluare al cheltuielilor de reparație nr. 4/842. Potrivit acestuia, costul reparației a fost stabilit la 16 964,58 lei, fiind incluse cheltuielile pentru manoperă, piese și materiale, calculate în baza prețurilor practicate de mai multe unități de specialitate.

67. Prima instanță a reținut că actul de evaluare nu putea constitui un temei suficient pentru stabilirea despăgubirii, întrucât reclamanta nu fusese înștiințată și nu participase la efectuarea evaluării, iar, unitatea de specialitate nu fusese acceptată de ambele părți. Totodată, instanța a raportat actul și la cerințele aplicabile raportului de expertiză extrajudiciară.

68. Colegiul constată că această apreciere pornește de la un criteriu juridic care nu este aplicabil documentului examinat.

69. Actul nr. 4/842 reprezintă un act de evaluare a cheltuielilor de reparație, întocmit în cadrul instrumentării dosarului de daună, categorie de document prevăzută distinct de art. 21 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 414/2006.

70. Aici, Colegiul reiterează că potrivit art. 21 alin. (3) lit. f) și art. 23 alin. (4) din Legea nr. 414/2006, actul de evaluare și documentele pe baza cărora se stabilește costul reparației trebuie să fie întocmite de un expert independent sau de o unitate de specialitate acceptată de părți. Totodată, art. 23 alin. (11) din aceeași lege impune, în cazul achitării despăgubirii prin virament în contul persoanei păgubite, luarea în calcul a prețurilor medii practicate de minimum trei unități de specialitate acceptate de părți.

71. Din actul nr. 4/842 rezultă că evaluatorul a indicat prețuri practicate de mai multe unități de specialitate și a stabilit costul total al reparației la 16 964,58 lei, dintre care 6 064,30 lei pentru manoperă, 9 260,82 lei pentru piese și componente și 1 639,47 lei pentru materiale.

72. Înlăturarea actului nr. 4/842 ca temei suficient al despăgubirii nu o scutea pe SRL „Euroaccent" de obligația de a demonstra, prin probe concordante, că piesele și lucrările facturate erau necesare pentru repararea deteriorărilor produse prin accident și că valoarea acestora justifica diferența de 9 380,42 lei solicitată.

73. În conformitate cu art. 21 alin. (4) și (5) din Legea nr. 414/2006, *procesul-verbal de constatare a pagubelor se încheie de asigurător, cu participarea asiguratului şi/sau a utilizatorului de autovehicul şi a persoanei păgubite sau a reprezentantului acesteia, în bază de procură, şi se semnează de toți participanții la întocmirea lui. Eventualele obiecții ale părților cu privire la pagubele constatate se menționează în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.*

74. După cum s-a reținut anterior, la 01 martie 2023, ÎM CIA „Transelit” SA a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor, în care au fost individualizate deteriorările autocamionului DAF AD85CF, cu numărul de înmatriculare ILCG 011, și soluțiile tehnice de remediere a acestora.

75. Procesul-verbal a fost întocmit cu participarea persoanelor implicate în procedura de constatare și a fost semnat de acestea, fără consemnarea unor obiecții privind deteriorările identificate ori soluțiile tehnice stabilite.

76. Totodată, art. 21 alin. (7) din Legea nr. 414/2006 prevede că *persoana păgubită este în drept să ia cunoştinţă de toate documentele din dosarul de daune, exprimându-şi acordul sau dezacordul asupra soluţiilor propuse de asigurător.* Prin urmare, reclamanta avea posibilitatea să conteste pagubele ori soluțiile tehnice consemnate la etapa constatării și să solicite consemnarea obiecțiilor sale în dosarul de daună.

77. Legea reglementează distinct situația în care întinderea reală a deteriorărilor nu poate fi stabilită integral la constatarea inițială. Astfel, potrivit art. 21 alin. (8) din Legea nr. 414/2006, *dacă în timpul demontării sau reparaţiei bunului avariat se descoperă şi alte pagube produse de accident, care nu au putut fi constatate iniţial, se încheie un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor, cu participarea persoanelor antrenate la constatarea iniţială.*

78. Întocmirea procesului-verbal suplimentar nu reprezintă o simplă formalitate. Această procedură permite constatarea, cu participarea tuturor persoanelor interesate, că deteriorările descoperite ulterior au fost produse prin accident, precum și stabilirea soluțiilor tehnice necesare remedierii lor. În acest mod se delimitează cheltuielile care intră în întinderea prejudiciului acoperit prin asigurarea obligatorie de alte lucrări sau intervenții efectuate asupra autovehiculului.

79. În susținerea prejudiciului pretins, SRL „Euroaccent” a inclus în calculul său piesele și componentele în valoare de 11 935 lei și serviciile de reparație în valoare de 14 410 lei, rezultând suma totală de 26 345 lei. Din punct de vedere aritmetic, suma invocată corespunde pozițiilor selectate de reclamantă din facturile prezentate.

80. Astfel, factura fiscală seria EAF nr. 000810151 din 03 martie 2023 cuprinde ochelarul, farul, elementul de fixare a farului, treapta la scară și scara mare, în valoare totală de 5 900 lei. Din factura fiscală seria IY nr. 4484256 din 17 martie 2023, cu valoarea totală de 14 305 lei, reclamanta a inclus în calcul numai poziția nr. 9, reprezentând o scară de cabină în valoare de 785 lei. Din factura fiscală seria EAG nr. 000418447 din 05 aprilie 2023, emisă pentru patru anvelope în valoare totală de 21 000 lei, reclamanta a inclus costul unei singure anvelope, de 5 250 lei.

81. Selectarea anumitor poziții din facturile care cuprind și alte bunuri nu înlătură, prin ea însăși, valoarea probatorie a înscrisurilor. Totuși, materialele cauzei nu conțin un deviz final, un act de recepție a reparației sau un alt înscris tehnic din care să rezulte care dintre bunurile facturate au fost efectiv utilizate la repararea autocamionului și în cadrul căror operațiuni.

82. Totodată, factura fiscală seria EAF nr. 000954684 din 13 martie 2023 indică numai prestarea unor „servicii reparații auto ILCG 011”, în valoare de 14 410 lei, fără a individualiza operațiunile efectuate, piesele montate, numărul orelor de manoperă, tariful aplicat fiecărei lucrări sau materialele utilizate.

83. În lipsa unei asemenea individualizări, factura privind serviciile nu permite stabilirea lucrărilor concrete efectuate și nici corelarea acestora cu piesele selectate de intimată din celelalte facturi, cu deteriorările consemnate în procesul-verbal de constatare și cu soluțiile tehnice stabilite la 01 martie 2023.

84. Prin notificarea nr. 1133 CH/23 din 13 iunie 2023, ÎM CIA „Transelit” SA a comunicat intimatei că ar fi fost efectuate lucrări care nu fuseseră indicate în procesul-verbal inițial și că nu fusese solicitată întocmirea unui proces-verbal suplimentar. Notificarea confirmă poziția exprimată de asigurător, însă nu demonstrează, prin ea însăși, existența și natura concretă a unor lucrări suplimentare.

85. Compararea pieselor selectate de reclamantă cu deteriorările consemnate în procesul-verbal inițial relevă anumite corespondențe. Cu toate acestea, caracterul generic al facturii pentru serviciile de reparație și lipsa unui deviz detaliat nu permit verificarea faptului dacă toate lucrările facturate corespundeau soluțiilor tehnice stabilite inițial sau dacă au fost efectuate și alte intervenții. În măsura în care, în timpul demontării ori reparației, au fost descoperite alte pagube produse prin accident, acestea urmau să fie consemnate prin procesul-verbal suplimentar prevăzut de art. 21 alin. (8) din Legea nr. 414/2006.

86. Materialele cauzei nu conțin un proces-verbal suplimentar și nici o evaluare tehnică alternativă prezentată de reclamantă, un deviz final detaliat sau un alt înscris tehnic apt să stabilească piesele efectiv utilizate, lucrările executate, necesitatea acestora și costul imputabil accidentului, efectuate în strictă concordanță cu cele indicate în conținutul procesului-verbal de constatare a pagubelor din 23.02.2023.

87. Prima instanță a echivalat valoarea pozițiilor selectate din facturi cu valoarea pagubei reale, fără a verifica dacă piesele au fost efectiv utilizate la repararea autocamionului și fără a stabili natura, volumul și costul concret al serviciilor cuprinse în factura de 14 410 lei.

88. În aceste împrejurări, SRL „Euroaccent” nu a demonstrat că întreaga sumă de 26 345 lei reprezenta valoarea pagubei produse prin accident și acoperite prin asigurarea obligatorie. Prin urmare, intimata nu a probat că despăgubirea de

16964,58 lei deja achitată de ÎM CIA „Transelit” SA era insuficientă și nici existența și întinderea diferenței de 9 380,42 lei solicitate.

89. Această concluzie rezultă din neîndeplinirea de către intimata SRL „Euroaccent” a sarcinii de a demonstra existența unei pagube mai mari decât despăgubirea deja achitată.

90. Cu privire la pretenția privind încasarea penalității de întârziere în sumă de 5121,70 lei, Colegiul reține că aceasta are caracter accesoriu față de pretenția principală privind achitarea diferenței despăgubirii de asigurare de 9 380,42 lei.

91. Întrucât reclamanta nu a demonstrat existența obligației ÎM CIA „Transelit” SA de a achita diferența de despăgubire solicitată, nu poate fi reținută nici întârzierea în executarea unei asemenea obligații. Prin urmare, odată cu respingerea pretenției principale, urmează a fi respinsă și pretenția accesorie privind încasarea penalității de întârziere.

92. Având în vedere respingerea cererii de chemare în judecată, cheltuielile suportate de SRL „Euroaccent” pentru examinarea cauzei în prima instanță nu pot fi puse în sarcina ÎM CIA „Transelit” SA. În consecință, urmează a fi înlăturată și soluția primei instanțe privind încasarea de la pârâtă a taxei de stat în sumă de 630,04 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei.

93. Totodată, ÎM CIA „Transelit” SA a solicitat compensarea cheltuielilor suportate pentru examinarea apelului și a prezentat ordinul de plată nr. 2444 din 02 mai 2025, care confirmă achitarea taxei de stat în sumă de 535,54 lei, precum și ordinul de plată nr. 2446 din 02 mai 2025, privind achitarea taxei de timbru în sumă de 200 lei.

94. Întrucât apelanta a obținut câștig de cauză, aceste cheltuieli urmează a fi încasate de la SRL „Euroaccent” în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA. În ceea ce privește cheltuielile pentru asistență juridică, Colegiul constată că apelanta nu a prezentat înscrisuri care să confirme cuantumul și achitarea acestora, motiv pentru care solicitarea respectivă nu poate fi admisă.

95. În aceste condiții, Colegiul concluzionează că cererea de apel declarată de avocatul Sergiu Costin în interesele ÎM CIA „Transelit” SA urmează a fi admisă, cu casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 30 decembrie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Euroaccent” împotriva ÎM CIA „Transelit” SA, intervenient accesoriu Ion Bostan cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu încasarea de la SRL „Euroaccent” în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA a sumei de 535,54 lei cu titlu de taxă de stat și a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

96. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. c), art. art. 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de către avocatul Costin Sergiu în interesele ÎM CIA „Transelit” SA.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 30 decembrie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Euroaccent” împotriva ÎM CIA „Transelit” SA, intervenient accesoriu Bostan Ion cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care:

Se respinge, ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Euroaccent” împotriva ÎM CIA „Transelit” SA, intervenient accesoriu Boston Ion cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul SRL „Euroaccent” în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA, a sumei de 535 (cinci sute treizeci și cinci) lei și 54 bani cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat, precum și a sumei de 200 (două sute) lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de timbru.

Decizia este definitivă și executorie din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Roman Pascari

Constantin Roșca